

Senere ændringer til forskriften

[Se detaljeret overblik](#)[BKI nr 13 af 10/08/2017](#)[BKI nr 25 af 05/12/2017](#)[BKI nr 26 af 05/12/2017](#)

Ændrer i/ophæver

Yderligere dokumenter

Beretninger fra ombudsmanden, der anvender denne retsforskrift

GÆLDENDE

BKI nr 71 af 04/11/1999

Udenrigsministeriet

Yderligere oplysninger >

Bekendtgørelse

af

konventionen af 25. februar 1991 om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne

I henhold til ministerresolution af 25. februar 1997 har Danmark den 14. marts 1997 godkendt en i Espoo (Finland) den 25. februar 1991 vedtaget konvention om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne.

Konventionen har følgende ordlyd:

Oversættelse

Konvention om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne

Parterne i denne konvention,

som er opmærksomme på det indbyrdes forhold mellem økonomiske aktiviteter og de miljømæssige konsekvenser heraf,

som bekræfter behovet for at sikre en miljømæssigt forsvarlig og bæredygtig udvikling,

som er fast besluttet på at styrke det internationale samarbejde om vurdering af virkningerne på miljøet, især på tværs af landegrænserne,

som erkender behovet for og betydningen af at udvikle en forebyggende politik samt forhindre, mindske og overvåge mærkbare skadevirkninger på miljøet generelt og i særdeleshed på tværs af landegrænserne,

som erindrer de relevante bestemmelser i De Forenede Nationers Pagt, erklæringen fra Stockholm-konferencen om mennesket og miljøet, slutakten fra Konferencen om Sikkerhed og Samarbejde i Europa (CSCE) og slutdokumenterne fra CSCE-opfølgningsmøderne i Madrid og Wien,

som anerkender de bestræbelser, der udfoldes af en række lande for gennem nationale love og administrative bestemmelser og national politik at sikre, at virkningerne på miljøet vurderes,

som erkender behovet for tidligt i beslutningsprocessen at tage de miljømæssige faktorer konkret i betragtning ved at foretage vurderinger af virkningerne på miljøet på alle relevante administrative niveauer som et nødvendigt værktøj til at forbedre kvaliteten af de oplysninger, der forelægges beslutningstagerne, så der kan træffes miljømæssigt forsvarlige beslutninger, som indebærer færrest muligt mærkbare skadevirkninger, i særdeleshed på tværs af landegrænserne,

som tager hensyn til internationale organisationers bestræbelser på at fremme brugen af miljøvurderinger både på nationalt og internationalt plan og til det miljøvurderingsarbejde, der udføres under De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa, i særdeleshed resultaterne fra seminaret om vurdering af virkningerne på miljøet (september 1987, Warszawa, Polen), samt endvidere til de mål og principper for vurdering af virkningerne på miljøet, der vedtoges af Styrelsesrådet for De Forenede Nationers Miljøprogram, og til ministererklæringen om en bæredygtig udvikling (maj 1990, Bergen, Norge),

er blevet enige om følgende:

Artikel 1

Definitioner

I denne konvention forstås ved

- (i) »parter« konventionens kontraherende parter, medmindre andet fremgår af teksten;
- (ii) »oprindelsespart« den eller de kontraherende parter, i hvis jurisdiktion en påtænkt aktivitet ventes at finde sted;
- (iii) »berørt part« den eller de kontraherende parter, som må antages at blive berørt af den påtænkte aktivitets virkninger på tværs af landegrænserne;
- (iv) »implicerede parter« oprindelsesparten og den berørte part i en vurdering af virkningerne på miljøet i henhold til denne konvention;
- (v) »påtænkt aktivitet« en hvilken som helst aktivitet eller større ændring af en aktivitet, hvorom en kompetent myndighed træffer beslutning efter en gældende national procedure;
- (vi) »vurdering af virkningerne på miljøet« en national procedure til vurdering af de virkninger, en påtænkt aktivitet må antages at have på miljøet;
- (vii) »virkning« enhver følge for miljøet af en påtænkt aktivitet, herunder for menneskets sundhed og sikkerhed, flora, fauna, jordbund, luft, vand, klima, landskab og historiske monumenter eller andre fysiske strukturer eller samspillet mellem disse faktorer; det omfatter også følgerne for kulturarven eller de socioøkonomiske forhold af ændringer i disse faktorer;
- (viii) »virkning på tværs af landegrænserne« enhver virkning ikke udelukkende af global art i et område henhørende under en parts jurisdiktion, der forårsages af en påtænkt aktivitet, hvis fysiske oprindelse helt eller delvist kan henføres til et område, der hører under en anden parts jurisdiktion;
- (ix) »kompetent myndighed« den eller de nationale myndigheder, der af en part er udpeget som ansvarlig for udførelsen af de opgaver, der er omfattet af denne konvention, og/eller den eller de myndigheder, der af en part er tillagt beslutningskompetence vedrørende en påtænkt aktivitet;
- (x) »offentligheden« en eller flere fysiske eller juridiske personer.

Artikel 2

Almindelige bestemmelser

1. Parterne træffer enten enkeltvis eller i fællesskab alle nødvendige foranstaltninger for at forhindre, mindske og overvåge påtænkte aktiviteter mærkbare skadevirkninger på miljøet på tværs af landegrænserne.
2. Hver part træffer de nødvendige retlige, administrative eller andre foranstaltninger for at gennemføre bestemmelserne i denne konvention, hvilket for så vidt angår de i appendiks I nævnte påtænkte aktiviteter, der må antages at have en mærkbar skadevirkning på miljøet på tværs af landegrænserne, indebærer fastlæggelse af en procedure til vurdering af virkningerne på miljøet, der muliggør deltagelse af offentligheden, samt udarbejdelse af den i appendiks II beskrevne dokumentation til vurdering af virkningerne på miljøet.
3. Oprindelsesparter sikrer, at der i overensstemmelse med bestemmelserne i denne konvention gennemføres en vurdering af virkningerne på miljøet forud for en beslutning om at godkende eller gennemføre en i appendiks I anført påtænkt aktivitet, der må antages at have en mærkbar skadevirkning på miljøet på tværs af landegrænserne.
4. Oprindelsesparten sikrer i overensstemmelse med bestemmelserne i denne konvention, at de berørte parter underrettes om en i appendiks I anført påtænkt aktivitet, der må antages at have en mærkbar skadevirkning på miljøet på tværs af landegrænserne.
5. De implicerede parter skal på enhver sådan parts initiativ indlede drøftelserne om, hvorvidt en eller flere påtænkte aktiviteter, der ikke er anført i appendiks I, kan antages at have en mærkbar skadevirkning på miljøet på tværs af landegrænserne og dermed bør behandles, som var den eller de anført deri. Hvis parterne bliver enige herom, skal aktiviteten eller aktiviteterne behandles i overensstemmelse dermed. Generelle kriterier til bestemmelse af, hvorvidt der kan være tale om en mærkbar skadevirkning, er anført i appendiks III.
6. Oprindelsesparten giver i overensstemmelse med bestemmelserne i denne konvention offentligheden i de områder, der må antages at blive berørt, mulighed for at deltage i de relevante procedurer til vurdering af virkningerne på miljøet af påtænkte aktiviteter og sikrer, at den mulighed, der gives offentligheden hos den berørte part, svarer til den, der gives hos oprindelsesparten.
7. Vurderinger af virkningerne på miljøet ifølge denne konvention skal som mindstekrav gennemføres i den påtænkte aktivitets projektfase. I det nødvendige omfang skal parterne bestræbe sig på at overføre principperne om vurdering af virkningerne på miljøet til deres politik, planer og programmer.
8. Bestemmelserne i denne konvention påvirker ikke parternes ret til at gennemføre nationale love og administrative bestemmelser eller anerkendte retsprincipper, der beskytter oplysninger, hvis videregivelse kan skade industri- eller forretningshemmeligheder eller den nationale sikkerhed.
9. Bestemmelserne i denne konvention påvirker ikke bestemte parters ret til gennem bilaterale eller multilaterale aftaler efter behov at gennemføre strengere foranstaltninger end dem, der er fastsat i denne konvention.
10. Bestemmelserne i denne konvention indskrænker ikke parternes forpligtelser i henhold til international ret for så vidt angår aktiviteter, der har eller må antages at have virkninger på tværs af landegrænserne.

Artikel 3

Notifikation

1. I forbindelse med en påtænkt aktivitet anført i appendiks I, der må antages at have en mærkbar skadevirkning på miljøet på tværs af landegrænserne, skal oprindelsesparten med det formål at sikre passende og effektivt samråd i medfør af artikel 5 underrette enhver part, som den skønner kan være en berørt part, så hurtigt som muligt og senest, når dens egen offentlighed informeres om den påtænkte aktivitet.
2. Notifikationen skal bl.a. omfatte:
 - (a) Oplysninger om den påtænkte aktivitet, herunder alle tilgængelige oplysninger om dens mulige virkninger på tværs af landegrænserne;
 - (b) arten af den eventuelle beslutning; og
 - (c) en angivelse af en rimelig frist, inden for hvilken der kræves et svar i medfør af stk. 3, under hensyntagen til den påtænkte aktivitets art; og kan endvidere rumme de oplysninger, der er nævnt i stk. 5.

3. Den berørte part skal svare oprindelsesparten inden for den i notifikationen fastsatte frist samt anerkende modtagelsen af notifikationen og skal anføre, om den har til hensigt at deltage i proceduren til vurdering af virkningerne på miljøet.

4. Hvis den berørte part anfører, at den ikke har til hensigt at deltage i proceduren til vurdering af virkningerne på miljøet, eller hvis den ikke svarer inden for den i notifikationen fastsatte frist, finder bestemmelserne i stk. 5-8 og i artikel 4-7 ikke anvendelse. I så tilfælde er der ingen indskrænkninger i en oprindelsesparts ret til at bestemme, om en vurdering af virkningerne på miljøet skal gennemføres på grundlag af dens nationale lovgivning og praksis.

5. Efter modtagelse af et svar fra den berørte part med angivelse af dennes ønske om at deltage i proceduren til vurdering af virkningerne på miljøet skal oprindelsesparten, såfremt den ikke allerede har gjort dette, levere følgende til den berørte part:

(a) Relevante oplysninger om proceduren til vurdering af virkningerne på miljøet, herunder angivelse af frister for indsendelse af bemærkninger; og

(b) relevante oplysninger om den påtænkte aktivitet og dens mulige mærkbare skadevirkninger på tværs af landegrænserne.

6. En berørt part skal efter anmodning fra oprindelsesparten give sidstnævnte sådanne rimeligt tilgængelige oplysninger om det miljø under den berørte parts jurisdiktion, der må antages at blive berørt, når sådanne oplysninger er nødvendige for at forberede dokumentationen til vurdering af virkningerne på miljøet. Oplysningerne skal gives straks, eventuelt via et fælles organ, hvis et sådant findes.

7. Når en part skønner, at den kan blive berørt af en mærkbar skadevirkning på tværs af landegrænserne af en i appendiks I anført påtænkt aktivitet, og hvor der ingen notifikation har fundet sted i henhold til stk. 1, skal de implicerede parter efter den berørte parts anmodning udveksle tilstrækkelige oplysninger med det formål at afholde drøftelser om, hvorvidt der må antages at være en mærkbar skadevirkning på tværs af landegrænserne. Hvis disse parter bliver enige om, at der må antages at være en mærkbar skadevirkning på tværs af landegrænserne, finder bestemmelserne i denne konvention anvendelse i overensstemmelse dermed. Hvis parterne ikke kan blive enige om, at der må antages at være en mærkbar skadevirkning på tværs af landegrænserne, kan hver af parterne forelægge dette spørgsmål for en undersøgelseskommission i henhold til bestemmelserne i appendiks IV med henblik på en udtalelse om sandsynligheden for en mærkbar skadevirkning på tværs af landegrænserne, medmindre de aftaler en anden måde at løse spørgsmålet på.

8. De implicerede parter sikrer, at offentligheden i de områder hos den berørte part, der må antages at blive berørt, underrettes om og får mulighed for at gøre bemærkninger til eller indsigelser imod den påtænkte aktivitet og for at indsende disse bemærkninger eller indsigelser til oprindelsespartens kompetente myndighed, enten direkte til denne myndighed eller via oprindelsesparten.

Artikel 4

Udarbejdelse af dokumentation til vurdering af virkningerne på miljøet

1. Den dokumentation til vurdering af virkningerne på miljøet, der skal indsendes til oprindelsespartens kompetente myndighed, skal mindst omfatte de i appendiks II nævnte oplysninger.

2. Oprindelsesparten tilstiller den berørte part, eventuelt via et fælles organ, hvor et sådant findes, dokumentationen til vurdering af virkningerne på miljøet. De implicerede parter sørger for distribution af dokumentationen til myndighederne og til offentligheden i de områder hos den berørte part, der må antages at blive berørt, samt for indsendelse af bemærkninger til oprindelsespartens kompetente myndighed, enten direkte til denne myndighed eller via oprindelsesparten, i rimelig tid inden den endelige beslutning træffes om den påtænkte aktivitet.

Artikel 5

Samråd på grundlag af dokumentationen til vurdering af virkningerne på miljøet

Oprindelsesparten skal efter færdiggørelse af dokumentationen til vurdering af virkningerne på miljøet uden unødigt ophør indlede samråd med den berørte part vedrørende bl.a. den påtænkte aktivitetens mulige virkninger på tværs af landegrænserne samt foranstaltninger til at mindske eller fjerne visse virkninger. Samrådet kan vedrøre:

(a) Mulige alternativer til den påtænkte aktivitet, herunder muligheden for at afstå fra den, samt mulige foranstaltninger til at forebygge mærkbare skadevirkninger på tværs af landegrænserne og overvåge effekten af en sådan forebyggelse på oprindelsespartens bekostning;

(b) andre former for mulig gensidig bistand til at mindske enhver mærkbar skadevirkning på tværs af landegrænserne af den påtænkte aktivitet; og

(c) ethvert andet relevant spørgsmål i forbindelse med den påtænkte aktivitet.

Parterne skal ved indledningen af et sådant samråd nå til enighed om en rimelig tidsramme for samrådsproceduren. Samrådet kan afholdes via et egnet fælles organ, hvis et sådant findes.

Artikel 6

Endelig beslutning

1. Parterne sikrer, at der i den endelige beslutning om den påtænkte aktivitet tages skyldigt hensyn til resultatet af vurderingen af virkningerne på miljøet, herunder miljøvurderingsdokumentationen og de bemærkninger dertil, der er modtaget i henhold til artikel 3, stk. 8, og artikel 4, stk. 2, samt til resultatet af det i artikel 5 nævnte samråd.
2. Oprindelsesparten meddeler den berørte part den endelige beslutning om den påtænkte aktivitet samt de begrundelser og hensyn, den er baseret på.
3. Hvis yderligere oplysninger om en påtænkt aktivitets mærkbare virkninger på tværs af landegrænserne, som ikke var tilgængelige, da beslutningen blev taget vedrørende denne aktivitet, og som i væsentlig grad ville have kunnet påvirke beslutningen, bliver tilgængelige for en impliceret part, før arbejdet med aktiviteten starter, underretter denne part straks den eller de øvrige implicerede parter. Hvis en af de implicerede parter anmoder derom, skal der afholdes samråd om, hvorvidt beslutningen skal revideres.

Artikel 7

Efteranalyse

1. De implicerede parter skal efter anmodning fra en af disse beslutte, om og i bekræftende fald i hvilket omfang der skal udføres en efteranalyse under hensyntagen til de mærkbare skadevirkninger på tværs af landegrænserne, der må antages at følge af den aktivitet, for hvilken en vurdering af virkningerne på miljøet er blevet gennemført i henhold til denne konvention. Enhver efteranalyse, der iværksættes, skal i særdeleshed omfatte overvågning af aktiviteten samt bestemmelse af enhver skadelig virkning på tværs af landegrænserne. En sådan overvågning og bestemmelse kan iværksættes med de i appendiks V nævnte mål for øje.
2. Når oprindelsesparten eller den berørte part som følge af en efteranalyse har rimelig grund til at antage, at der er en mærkbar skadevirkning på tværs af landegrænserne, eller der er opdaget faktorer, som kan medføre en sådan virkning, underretter denne straks den anden part. De implicerede parter drøfter dernæst sammen, hvilke foranstaltninger der skal træffes for at mindske eller fjerne denne virkning.

Artikel 8

Bilateralt og multilateralt samarbejde

Parterne kan videreføre eksisterende eller indgå nye bilaterale eller multilaterale aftaler eller andre arrangementer for at opfylde deres forpligtelser i medfør af denne konvention. Sådanne aftaler eller andre arrangementer kan baseres på elementerne i appendiks VI.

Artikel 9

Forskningsprogrammer

Parterne tager særligt hensyn til oprettelsen eller styrkelsen af særlige forskningsprogrammer, hvis sigte er at:

- (a) Forbedre eksisterende kvalitative og kvantitative metoder til vurdering af virkningerne af påtænkte aktiviteter;
- (b) opnå en bedre forståelse af forholdet mellem årsag og virkning samt dette forholds rolle i en integreret miljøforvaltning;
- (c) analysere og overvåge den praktiske gennemførelse af beslutninger om påtænkte aktiviteter med det formål at mindske eller forhindre skadelige virkninger;
- (d) udvikle metoder til at fremme kreative fremgangsmåder, når der søges efter miljøvenlige alternativer til påtænkte aktiviteter, produktions- og forbrugsmønstre;

(e) udvikle metoder til anvendelse af principperne om vurdering af virkningerne på miljøet på det makroøkonomiske plan.

Resultaterne af ovennævnte programmer skal udveksles parterne imellem.

Artikel 10

Appendiksernes status

De til denne konvention knyttede appendikser udgør en integreret del heraf.

Artikel 11

Møder parterne imellem

1. Parterne mødes så vidt muligt i forbindelse med de årlige møder mellem ECE-regeringernes ledende rådgivere i miljø- og vandressourcespørgsmål. Parternes første møde afholdes senest 1 år efter denne konventions ikrafttræden. Derefter afholdes der møder parterne imellem på de tidspunkter, der på et møde mellem parterne skønnes nødvendige, eller efter skriftlig anmodning fra en af parterne under forudsætning af, at mindst en tredjedel af parterne senest 6 måneder efter at være blevet underrettet om anmodningen af sekretariatet støtter denne.

2. Parterne skal fortløbende føre tilsyn med gennemførelsen af denne konvention og skal med henblik herpå:

- (a) Gennemgå de fremgangsmåder og metoder, der benyttes af parterne ved vurderingen af virkningerne på miljøet for yderligere at forbedre procedurerne til vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne;
- (b) udveksle oplysninger om erfaringer, der er indhøstet i forbindelse med indgåelsen og gennemførelsen af bilaterale og multilaterale aftaler og andre arrangementer vedrørende vurderinger af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne, som en eller flere af parterne deltager i;
- (c) hvor det er relevant, søge hjælp hos kompetente internationale organer og videnskabelige komitéer i forbindelse med metodologiske og tekniske aspekter vedrørende virkeliggørelsen af denne konventions mål;
- (d) på deres første møde drøfte og ved konsensus vedtage en forretningsorden for møderne;
- (e) drøfte og i det fornødne omfang vedtage forslag til ændringer af denne konvention;
- (f) drøfte og træffe enhver yderligere foranstaltning, der måtte være nødvendig for at virkeliggøre denne konventions mål.

Artikel 12

Stemmeret

1. Hver part i denne konvention har én stemme.

2. Regionale organisationer for økonomisk integration udøver i sager under deres kompetence deres stemmeret med et antal stemmer svarende til det antal medlemsstater, der er parter i denne konvention, jf. dog stk. 1. Sådanne organisationer må ikke udøve deres stemmeret, hvis deres medlemsstater udøver deres, og omvendt.

Artikel 13

Sekretariat

Sekretariatet for Den Økonomiske Kommission for Europa varetager følgende sekretariatsfunktioner:

- (a) Indkaldelse til og forberedelse af møder parterne imellem;
- (b) fremsendelse til parterne af rapporter og anden information, der modtages i medfør af bestemmelserne i denne konvention; og
- (c) udøvelse af andre funktioner, som måtte følge af denne konvention, eller som måtte blive fastlagt af parterne.

Artikel 14

Ændringer af konventionen

1. En hvilken som helst part kan foreslå ændringer af konventionen.
2. Ændringsforslag indgives skriftligt til sekretariatet, som videresender dem til samtlige parter. De foreslåede ændringer drøftes på næste møde parterne imellem, forudsat at disse forslag af sekretariatet er fremsendt til parterne mindst 90 dage inden mødet.
3. Parterne bestræber sig på at nå til enighed ved konsensus om enhver foreslået ændring af denne konvention. Hvis alle bestræbelser på at opnå konsensus er udtømt, og ingen aftale er bragt i stand, vedtages ændringen som en sidste mulighed med et stemmeflertal på mindst to tredjedele af de parter, der er til stede og afgiver stemme ved mødet.
4. Ændringer af denne konvention, som vedtages i overensstemmelse med stk. 3, sendes af depositaren til alle parter med henblik på ratifikation, godkendelse eller accept. De træder i kraft for de parter, der har ratificeret, godkendt eller accepteret dem, på den 90. dag efter den dag, på hvilken depositaren har modtaget meddelelse om deres ratifikation, godkendelse eller accept fra mindst tre fjerdedele af disse parter. Herefter træder de i kraft for enhver anden part på den 90. dag efter den dag, på hvilken den pågældende part har deponeret sit instrument vedrørende ratifikation, godkendelse eller accept af ændringerne.
5. I denne artikel forstås ved »parter, der er til stede og afgiver stemme« de parter, der er til stede og stemmer ja eller nej.
6. Afstemningsproceduren i stk. 3 skal ikke danne præcedens for fremtidige aftaler, der forhandles under Den Økonomiske Kommission for Europa.

Artikel 15

Bilæggelse af tvister

1. Hvis der opstår en tvist imellem to eller flere parter om fortolkningen eller anvendelsen af denne konvention, skal de søge en løsning gennem forhandling eller enhver anden metode til bilæggelse af tvister, som kan accepteres af tvistens parter.
2. Ved undertegnelse, ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse af denne konvention, eller på et hvilket som helst tidspunkt derefter, kan en part skriftligt erklære over for depositaren, at den ved en tvist, der ikke kan bilægges i overensstemmelse med stk. 1, vil acceptere den ene eller begge nedenstående metoder til bilæggelse af tvister som obligatorisk over for enhver part, der accepterer samme forpligtelse.
 - (a) Indbringelse af tvisten for Den Internationale Domstol;
 - (b) voldgift i overensstemmelse med proceduren i appendiks VII.
3. Hvis tvistens parter har accepteret begge de i stk. 2 nævnte bilæggelsesmetoder, kan tvisten blot indbringes for Den Internationale Domstol, medmindre parterne aftaler andet.

Artikel 16

Undertegnelse

Denne konvention er åben for undertegnelse i Espoo (Finland) fra den 25. februar til den 1. marts 1991 og derefter i De Forenede Nationers hovedkvarter i New York indtil den 2. september 1991 for de stater, der er medlemmer af Den Økonomiske Kommission for Europa, og for de stater, som har rådgivende status ved Den Økonomiske Kommission for Europa i henhold til stk. 8 i Det Økonomiske og Sociale Råds resolution 36 (IV) af 28. marts 1947, samt for regionale organisationer for økonomisk integration bestående af suveræne stater, der er medlemmer af Den Økonomiske Kommission for Europa, og som har overdraget de pågældende organisationer kompetence på områder, der er omfattet af denne konvention, herunder kompetence til at indgå traktater på disse områder.

Artikel 17

Ratifikation, accept, godkendelse og tiltrædelse

1. Denne konvention skal ratificeres, accepteres eller godkendes af de stater og regionale organisationer for økonomisk integration, der har undertegnet den.
2. Denne konvention er åben for tiltrædelse fra den 3. september 1991 for de i artikel 16 omhandlede stater og organisationer.

3. Ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenterne deponeres hos De Forenede Nationers generalsekretær, der fungerer som depositar.

4. Enhver organisation som omhandlet i artikel 16, der bliver part i denne konvention, uden at nogen af dens medlemsstater er part i den, er underlagt alle de forpligtelser, der følger af konventionen. Hvis en eller flere af en sådan organisations medlemsstater er part i konventionen, skal organisationen og dens medlemsstater fastlægge deres respektive ansvarsområder for så vidt angår opfyldelsen af deres forpligtelser i medfør af konventionen. I sådanne tilfælde kan organisationen og dens medlemsstater ikke udøve deres rettigheder inden for konventionen i konkurrence med hinanden.

5. De i artikel 16 omhandlede regionale organisationer for økonomisk integration skal i deres ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument angive, i hvilket omfang de har kompetence på de områder, der er omfattet af denne konvention. De skal også underrette depositaren om enhver relevant ændring i omfanget af deres kompetence.

Artikel 18

Ikrafttræden

1. Denne konvention træder i kraft på den 90. dag efter datoen for deponering af det 16. ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument.

2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 vil et instrument, der deponeres af en regional organisation for økonomisk integration, ikke blive betragtet som et yderligere instrument i forhold til dem, der deponeres af organisationens medlemsstater.

3. For hver stat eller organisation som omhandlet i artikel 16, der ratificerer, accepterer, godkender eller tiltræder denne konvention efter deponeringen af det 16. ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument, træder konventionen i kraft på den 90. dag efter datoen for statens eller organisationens deponering af sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument.

Artikel 19

Opsigelse

En part kan når som helst, efter at der er gået fire år fra den dato, på hvilken denne konvention trådte i kraft for den pågældende part, opsige konventionen ved skriftlig meddelelse herom. Enhver sådan opsigelse træder i kraft på den 90. dag efter den dato, på hvilken depositaren har modtaget meddelelse herom. En sådan opsigelse berører ikke anvendelsen af konventionens artikel 3-6 på en påtænkt aktivitet, i forbindelse med hvilken der har fundet notifikation sted i medfør af artikel 3, stk. 1, eller indgivet en anmodning i medfør af artikel 3, stk. 7, inden opsigelsen trådte i kraft.

Artikel 20

Autentiske tekster

Originaleksemplaret af denne konvention, hvis engelske, franske og russiske tekst har samme gyldighed, deponeres hos De Forenede Nationers generalsekretær.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede, som er behørigt bemyndiget dertil, underskrevet denne konvention.

UDFÆRDIGET i Espoo (Finland) den femogtyvende februar nitten hundrede og enoghalvfems.

APPENDIKS I

Liste over aktiviteter

1. Råolieraffinaderier (dog ikke anlæg, der kun fremstiller smøremidler af råolie) og anlæg til forgasning og fortætning af mindst 500 tons kul eller bituminøs skifer om dagen.

2. Konventionelle kraftværker og andre fyringsanlæg med en termisk ydelse på mindst 300 megawatt samt kernekraftværker og andre kernereaktorer (bortset fra forskningsanlæg til fremstilling og forarbejdning af spaltelige og fertile stoffer, hvis maksimumskapacitet ikke overstiger 1 kilowatt vedvarende termisk ydelse).

3. Anlæg, der udelukkende er konstrueret til fremstilling eller berigelse af atombrændsel, til oparbejdning af brugt atombrændsel eller til opbevaring, bortskaffelse og bearbejdning af radioaktivt affald.
4. Større anlæg til smeltning af støbejern og stål og til fremstilling af ikke-jernmetaller.
5. Anlæg til asbestudvinding og til behandling og forarbejdning af asbest og asbestholdige produkter: for så vidt angår produkter i asbestcement, med en årlig produktion på over 20.000 tons færdigvarer; for så vidt angår friktionspakninger, med en årlig produktion på over 50 tons færdigvarer; og for så vidt angår anden asbestanvendelse, med et årligt forbrug heraf på over 200 tons.
6. Integrerede kemiske anlæg.
7. Anlæg af motorveje, motortrafikveje¹⁾ og jernbaner til fjerntrafik samt lufthavne med en start- og landingsbanelængde på 2.100 meter og derover.
8. Olie- og gasrørledninger med store diametre.
9. Søhandelshavne samt vandveje og havne til indre sejlads, der kan besejles og anløbes af skibe på over 1.350 tons.
10. Anlæg til bortskaffelse af giftigt og farligt affald ved forbrænding, kemisk behandling eller deponering på losseplads.
11. Store dæmninger og bassiner.
12. Anlæg til indvinding af grundvand, hvor den årlige indvundne vandmængde er på 10 millioner kubikmeter og derover.
13. Anlæg til fremstilling af papirmasse og papir med en kapacitet på 200 lufttørrede tons og derover om dagen.
14. Større minedrift, udvinding på stedet og bearbejdning af metalmalm eller kul.
15. Offshore-produktion af kulbrinter.
16. Større lageranlæg til benzin, petrokemiske og kemiske produkter.
17. Skovning af store områder.

APPENDIKS II

Indhold i dokumentationen til vurdering af virkningerne på miljøet

Oplysningerne i dokumentationen til vurdering af virkningerne på miljøet skal i overensstemmelse med artikel 4 mindst omfatte:

- (a) En beskrivelse af den påtænkte aktivitet og dens formål;
- (b) en beskrivelse, hvor det er relevant, af rimelige alternativer (f.eks. placeringsmæssige eller teknologiske) til den påtænkte aktivitet samt også muligheden for at afstå fra at gennemføre den;
- (c) en beskrivelse af det miljø, der må antages at blive påvirket i mærkbar grad af den påtænkte aktivitet og dens alternativer;
- (d) en beskrivelse af de mulige virkninger på miljøet af den påtænkte aktivitet og dens alternativer samt et skøn over deres omfang;
- (e) en beskrivelse af forebyggende foranstaltninger, som kan minimere virkningerne på miljøet;
- (f) en afgivelse af beregningsmetoder og tilgrundsiggende antagelser samt de anvendte relevante miljødata;
- (g) en tilkendegivelse af huller i viden og usikkerheder, der har vist sig under indsamlingen af de nødvendige oplysninger;
- (h) hvor det er relevant, en oversigt over overvågnings- og styringsprogrammer samt eventuelle planer om efteranalyse; og
- (i) et ikke-teknisk resumé med en visuel fremstilling efter behov (kort, grafer o.s.v.).

APPENDIKS III

Generelle kriterier til bestemmelse af den miljømæssige virkning af aktiviteter, der ikke er anført i appendiks I

1. For så vidt angår påtænkte aktiviteter, der er omfattet af artikel 2, stk. 5, kan de implicerede parter overveje, om en given aktivitet kan antages at have en mærkbar skadevirkning på tværs af landegrænserne, især ved anvendelse af et eller flere af følgende kriterier:

(a) *Dimension*: påtænkte aktiviteter, som er særligt omfattende for den pågældende type aktivitet;

(b) *placering*: påtænkte aktiviteter, som placeres i eller i nærheden af et særligt miljøfølsomt eller vigtigt område (f.eks. vådområder i henhold til Ramsar-konventionen, nationalparker, naturreservater, steder af særlig videnskabelig interesse eller steder af arkæologisk, kulturel eller historisk betydning); desuden påtænkte aktiviteter på steder, hvor den planlagte udvikling som følge af sine karakteristika må antages at påvirke befolkningen i væsentlig grad;

(c) *konsekvenser*: påtænkte aktiviteter med særligt komplicerede og potentielt skadelige virkninger, herunder sådanne, som har alvorlige konsekvenser for mennesker eller vigtige arter eller organismer, eller som udgør en trussel mod en eksisterende eller mulig udnyttelse af et berørt område, eller som medfører en yderligere belastning, som overstiger miljøets bæreevne.

2. De implicerede parter tager i den forbindelse påtænkte aktiviteter i betragtning, som er placeret i nærheden af en landegrænse, samt mere fjerntliggende aktiviteter, som kan antages at forårsage mærkbare virkninger på tværs af landegrænserne langt fra placeringsstedet.

APPENDIKS IV

Undersøgelsesprocedure

1. Den eller de forespørgende parter meddeler sekretariatet, at den eller de forelægger spørgsmålet om, hvorvidt en i appendiks I anført påtænkt aktivitet må antages at have en mærkbar skadevirkning på tværs af landegrænserne, for en undersøgelseskommission, der er nedsat i henhold til bestemmelserne i nærværende appendiks. I meddelelsen skal anføres forespørgslens genstand. Sekretariatet underretter straks alle konventionens parter herom.

2. Undersøgelseskommissionen består af tre medlemmer. Både den forespørgende part og den anden part i undersøgelsesproceduren udpeger en videnskabelig eller teknisk ekspert, og de to således udpegede eksperter udpeger efter fælles overenskomst den tredje ekspert, som er formand for undersøgelseskommissionen. Sidstnævnte må ikke være statsborger hos en af parterne i undersøgelseskommissionen, og ej heller have fast bopæl på en af parternes territorium eller være ansat af nogen af disse, ej heller have beskæftiget sig med sagen på anden vis.

3. Hvis formanden for undersøgelseskommissionen ikke er udpeget senest to måneder efter udpegelsen af den 2. ekspert, skal sekretariatet for Dens Økonomiske Kommission for Europa efter anmodning fra en af parterne udpege formanden inden for en frist på yderligere to måneder.

4. Hvis en af parterne i undersøgelsesproceduren ikke har udpeget en ekspert senest 1 måned efter modtagelsen af meddelelsen fra sekretariatet, kan den anden part underrette sekretariatet for Den Økonomiske Kommission for Europa, som skal udpege formanden for undersøgelseskommissionen inden for en frist på yderligere to måneder. Efter udpegelsen skal formanden for undersøgelseskommissionen anmode den part, som ikke har udpeget en ekspert, om at gøre dette inden for en måned. Efter udløbet af denne frist underretter formanden sekretariatet for den Økonomiske Kommission for Europa, som foretager udpegelsen inden for en frist på yderligere to måneder.

5. Undersøgelseskommissionen fastsætter selv sin forretningsorden.

6. Undersøgelseskommissionen kan træffe alle nødvendige foranstaltninger for at udøve sine funktioner.

7. Parterne i undersøgelsesproceduren skal lette undersøgelseskommissionens arbejde, og skal, i særdeleshed med anvendelse af alle til rådighed stående midler:

(a) stille alle relevante dokumenter, faciliteter og oplysninger til rådighed for denne; og

(b) i det nødvendige omfang gøre det muligt for denne at indkalde vidner eller eksperter og høre disse.

8. Parterne og eksperterne sikrer, at enhver oplysning, de modtager i fortrolighed under undersøgelseskommissionens arbejde, behandles fortroligt.

9. Hvis en af parterne i undersøgelsesproceduren ikke møder for undersøgelseskommissionen eller ikke fremlægger sin sag, kan den anden part anmode undersøgelseskommissionen om at fortsætte sagsbehandlingen og afslutte sit arbejde. En parts fravær eller undladelse af at fremlægge sin sag forhindrer ikke, at undersøgelseskommissionens arbejde kan fortsættes og afsluttes.

10. Medmindre undersøgelseskommissionen beslutter andet på grund af sagens særlige omstændigheder, skal undersøgelseskommissionens udgifter, herunder også vederlag til dens medlemmer, afholdes ligeligt af parterne i undersøgelsesproceduren. Undersøgelseskommissionen skal føre regnskab over alle sine udgifter og fremlægge en endelig opgørelse derover for parterne.

11. Enhver part, som har en sagligt begrundet interesse i undersøgelsesprocedurens genstand, og som kan berøres af en udtalelse i sagen, kan intervenere i sagsbehandlingen med undersøgelseskommissionens samtykke.

12. Undersøgelseskommissionens afgørelser om procedurespørgsmål træffes ved flertalsafgørelse blandt dens medlemmer.

Undersøgelseskommissionens endelige udtalelse skal afspejle flertallets synspunkt og skal inkludere eventuelle divergerende synspunkter.

13. Undersøgelseskommissionen afgiver sin endelige udtalelse senest to måneder efter datoen for dens nedsættelse, medmindre den skønner det nødvendigt at forlænge denne tidsfrist med en periode, der ikke bør overstige to måneder.

14. Undersøgelseskommissionens endelige udtalelse skal baseres på almindeligt anerkendte videnskabelige principper. Den endelige udtalelse skal af undersøgelseskommissionen sendes til undersøgelsesprocedurens parter og til sekretariatet.

APPENDIKS V

Efteranalyse

Målsætningerne omfatter:

- (a) Overvågning af, om de betingelser, der er anført i tilladelsen eller godkendelsen af aktiviteten, er opfyldt, og om de forebyggende foranstaltninger er effektive;
- (b) analyse af en virkning med henblik på passende styring og udredning af usikkerheder;
- (c) verifikation af tidligere forudsigelser for at overføre erfaringer til fremtidige aktiviteter af samme type.

APPENDIKS VI

Elementer i et bilateralt og multilateralt samarbejde

1. De implicerede parter kan, hvor det er relevant, etablere institutionelle ordninger eller udvide mandatet for eksisterende institutionelle ordninger inden for rammerne af bilaterale eller multilaterale aftaler for at give denne konvention fuld effekt.

2. Bilaterale og multilaterale aftaler eller andre ordninger kan omfatte:

- (a) Ethvert yderligere element, der er nødvendigt for gennemførelsen af denne konvention, under hensyntagen til de særlige forhold, der kendetegner den pågældende region;
- (b) institutionelle, administrative og andre ordninger, der skal etableres på et gensidigt og ligeværdigt grundlag;
- (c) harmonisering af parternes politik og foranstaltninger til beskyttelse af miljøet for at opnå størst mulig ensartethed inden for standarder og metoder, der har relation til vurderingen af virkningerne på miljøet;
- (d) udvikling, forbedring og/eller harmonisering af metoder til identifikation, måling, forudsigelse og vurdering af virkninger samt til efteranalyse;
- (e) udvikling og/eller forbedring af metoder og programmer til indsamling, analyse, opbevaring og rettidig udbredelse af sammenlignelige data vedrørende den miljømæssige kvalitet, så der kan tilvejebringes materiale til vurdering af virkningerne på miljøet;
- (f) fastlæggelse af grænseværdier og nærmere kriterier til bestemmelse af betydningen af virkninger på tværs af landegrænserne i forbindelse med placeringen, arten eller dimensionen af påtænkte aktiviteter, for hvilke der skal udføres en vurdering af virkningerne på miljøet i henhold til bestemmelserne i denne konvention; endvidere bestemmelse af kritiske belastninger for grænseoverskridende forurening;
- (g) gennemførelse, hvor det er relevant, af fælles vurderinger af virkningerne på miljøet, udvikling af fælles overvågningsprogrammer, samordning af overvågningsudstyr samt harmonisering af metoder med henblik på at gøre de indsamlede data og oplysninger sammenlignelige.

Voldgift

1. Den eller de parter, der ønsker sagen afgjort ved voldgift, skal meddele sekretariatet, at parterne er enige om at indbringe tvisten til voldgiftsbehandling i medfør af denne konventions artikel 15, stk. 2. Meddelelsen skal præcisere voldgiftens genstand og i særdeleshed indbefatte de artikler i konventionen, hvis fortolkning eller anvendelse stridsspørgsmålet drejer sig om. Sekretariatet sender de modtagne oplysninger til alle parter i konventionen.
2. Voldgiftsretten består af tre medlemmer. Både den eller de parter, der ønsker sagen afgjort ved voldgift, og den anden eller de øvrige parter i tvisten udpeger en voldgiftsmand, og de to således udpegede voldgiftsmænd udpeger efter fælles overenskomst den tredje voldgiftsmand, som er formand for voldgiftsretten. Sidstnævnte må ikke være statsborger hos en af parterne i tvisten, og ej heller have fast bopæl på en af parternes territorium eller være ansat af nogen af disse, ej heller have beskæftiget sig med sagen på anden vis.
3. Hvis formanden for voldgiftsretten ikke er udpeget senest to måneder efter udpegelsen af den 2. voldgiftsmand, skal sekretariatet for Den Økonomiske Kommission for Europa efter anmodning fra en af parterne i tvisten udpege formanden inden for en frist på yderligere to måneder.
4. Hvis en af parterne i tvisten ikke har udpeget en voldgiftsmand senest to måneder efter modtagelsen af anmodningen, kan den anden part underrette sekretariatet for Den Økonomiske Kommission for Europa, som skal udpege formanden for voldgiftsretten inden for en frist på yderligere to måneder. Efter udpegelsen skal formanden for voldgiftsretten anmode den part, som ikke har udpeget en voldgiftsmand, om at gøre dette inden for to måneder. Efter udløbet af denne frist underretter formanden sekretariatet for Den Økonomiske Kommission for Europa, som foretager udpegelsen inden for en frist på yderligere to måneder.
5. Voldgiftsretten afsiger sin kendelse i overensstemmelse med international ret og i overensstemmelse med de i denne konvention indeholdte bestemmelser.
6. Enhver voldgiftsret, der nedsættes i henhold til bestemmelserne i dette appendiks, fastsætter selv sin forretningsorden.
7. Voldgiftsrettens afgørelser, både om procedurespørgsmål og om sagens realitet, træffes ved flertalsafgørelse blandt dens medlemmer.
8. Voldgiftsretten kan træffe alle nødvendige foranstaltninger for at klarlægge sagens sammenhæng.
9. Parterne i tvisten skal lette voldgiftsrettens arbejde og skal i særdeleshed med anvendelse af alle til rådighed stående midler:
 - (a) stille alle relevante dokumenter, faciliteter og oplysninger til rådighed for den; og
 - (b) i det nødvendige omfang gøre det muligt for den at indkalde vidner eller eksperter og høre disse.
10. Parterne og voldgiftsmændene sikrer, at enhver oplysning, de modtager i fortrolighed under voldgiftsbehandlingen, behandles fortroligt.
11. Voldgiftsretten kan efter anmodning fra en af parterne anbefale foreløbige forholdsregler.
12. Hvis en af parterne i tvisten ikke møder for voldgiftsretten eller ikke forsvarer sin sag, kan den anden part anmode voldgiftsretten om at fortsætte sagsbehandlingen og afgive sin endelige kendelse. En parts fravær eller undladelse af at forsvare sin sag forhindrer ikke videre sagsbehandling. Før voldgiftsretten afgiver sin endelige kendelse, skal den forsikre sig om, at påstanden er velbegrundet ud fra såvel de faktiske omstændigheder som de retlige forhold.
13. Voldgiftsretten kan behandle og afsige kendelse om modkrav, der har direkte forbindelse med tvistens genstand.
14. Medmindre voldgiftsretten beslutter andet på grund af særlige omstændigheder i sagen, skal voldgiftsrettens udgifter, herunder også vederlag til dens medlemmer, afholdes ligeligt af parterne i tvisten. Voldgiftsretten skal føre regnskab over alle sine udgifter og fremlægge en endelig opgørelse derafter for parterne.
15. Enhver part i denne konvention, som har en juridisk interesse i tvistens genstand, og som kan berøres af en kendelse i sagen, kan intervenere i sagsbehandlingen med voldgiftsrettens samtykke.
16. Voldgiftsretten afsiger sin kendelse senest fem måneder efter datoen for dens nedsættelse, medmindre den skønner det nødvendigt at forlænge denne tidsfrist med en periode, der ikke bør overstige fem måneder.

17. Voldgiftsrettens kendelse skal ledsages af en begrundelse. Den er endelig og bindende for alle tvistens parter. Kendelsen skal af voldgiftsretten sendes til tvistens parter og til sekretariatet. Sekretariatet sender de modtagne oplysninger til alle parter i denne konvention.

18. Enhver tvist, som måtte opstå mellem parterne vedrørende fortolkningen eller fuldbyrdelsen af kendelsen, kan af en af parterne indbringes for den voldgiftsret, der afgav kendelsen, eller, hvis denne ikke kan behandle sagen, for en anden voldgiftsret, der nedsættes til dette formål på samme måde som den første.

Danmark undertegnede konventionen den 26. februar 1991 og Danmarks godkendelsesinstrument deponeredes den 14. marts 1997 hos De Forenede Nationers generalsekretær.

I medfør af dens artikel 18, stk.1 trådte konventionen i kraft den 10. september 1997 for følgende lande:

Albanien, Armenien, Bulgarien, Danmark, Finland, Italien, Kroatien, Luxembourg, Moldova, Nederlandene, Norge, Polen, Schweiz, Spanien, Sverige, og Østrig.

Siden konventionens ikrafttrædelse har følgende lande med virkning fra de vedføjede datoer ratificeret, godkendt eller tiltrådt konventionen:

Det Europæiske Fællesskab 22. september 1997

Ungarn 9. oktober 1997

Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland 8. januar 1998

Grækenland 25. maj 1998

Canada 1. august 1998

Letland 29. november 1998

Azerbajdjan 23. juni 1999

Belgien 30. september 1999

Ukraine 18. oktober 1999

Ved deponeringen afgav **Bulgarien, Nederlandene og Østrig** erklæring om, at landene i overensstemmelse med konventionens artikel 15, stk. 2, accepterer begge de i denne bestemmelse indeholdte metoder til bilæggelse af tvister som obligatoriske over for enhver part, der accepterer samme forpligtelse.

Det Europæiske Fællesskab afgav ved deponeringen to erklæringer, henholdsvis om omfanget af dets kompetence i overensstemmelse med konventionens artikel 17, stk. 5, og om andre aspekter ved anvendelse af konventionen.

Idet den lovgivningsmæssige jurisdiktion med hensyn til miljøvurdering i det canadiske forfatningsretlige system er delt mellem provinserne og den føderale regering, har **Canada** ved deponeringen af sit ratifikationsinstrument taget forbehold med hensyn til foreslåede aktiviteter (som defineret i konventionen), som falder uden for den føderale lovgivningsmæssige jurisdiktion, der udøves med hensyn til miljøvurderinger.

Finland, Frankrig, Italien, Spanien og Sverige har protesteret over for det canadiske forbehold som værende i strid med konventionens formål på grund af dets generelle karakter, som ikke klarlægger, hvornår Canada er bundet af konventionen. **Frankrig, Italien og Spanien** har udtrykkeligt angivet, at protesten ikke skal forhindre konventionen i at træde i kraft mellem dem og Canada.

Udenrigsministeriet, den 4. november 1999

Niels Helveg Petersen

Officielle noter

¹⁾ I denne konvention forstås ved:

»Motorvej« en vej, der er specielt konstrueret og anlagt til motortrafik og ikke betjener de tilstødende ejendomme, og som:

(a) Med undtagelse af bestemte steder eller midlertidigt er forsynet med separate kørebaner for trafik i to retninger, der er adskilt fra hinanden ved en

midtterrabat, der ikke er beregnet til trafik, eller undtagelsesvis på anden måde;

(b) ikke krydser nogen vej, jernbane, sporvej eller sti i samme niveau; og

(c) er forsynet med særlig skiltning som motorvej.

»Motortrafikvej« en vej, der er forbeholdt motortrafik, og hvortil adgang kun sker via knudepunkter eller signalregulerede vejkryds, og hvor der ikke må standses eller parkeres på kørebanen.

Om

Retsinformation.dk er indgangen til det fælles statslige retsinformationssystem, der giver adgang til alle gældende love, bekendtgørelser og cirkulærer m.v. Der er også adgang til Folketingets dokumenter og beretninger fra Folketingets Ombudsmand.

På retsinformation.dk anvendes der ikke cookies.

Besøg også

Vælg site

[Om Retsinformation](#)

[Kontakt](#)

[FAQ](#)

[Om ELI](#)

[API](#)

[Tilgængelighedserklæring](#)